Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: ”Samlede Værker”, i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 496. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640639488/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og jeg hører Æventyrets Skifting le, og saa er Natten stille viden om.

Men med ét skælver Luften svagt, og langt borte fra kommer det klangløst:

– – Hvorfor tier du? – – hvor er du? — fortæl mig Æventyr! – – fortæl mig om Livets Lykke!

ÆVENTYRETS FE

Der var en Gang en modig Prins. Alle denne Verdens Prinsesser og halve Riger kunde han let nok have vundet, om han havde villet. Der var ikke det Æventyr til, som ikke *han* havde indladt sig paa. Men der var det besynderlige ved ham, at indlod han sig paa Æventyr, saa var det for Æventyrets Skyld og ikke for Lønnens. Prinsesserne lod han sidde, men Æventyrene opsøgte han. Saa faldt det ham en skønne Dag ind, at ogsaa han en Gang burde unde sig en Frugt for sin Umage, men stor og svulmende skulde den være, større end alle de andres. Og saa gik han ud for at finde og vinde selve Æventyrets Fe.

Alle de Stier, der førte til Prinsessernes Slotte, og som han og alle andre Prinser kendte ud og ind, gik han hastigt forbi. Først da han havde alle kendte Vejspor mange Dage bag sig, begyndte han at se sig om efter den, han søgte.

Dagene gik, og lige ensomt var der om ham. Dybt ind i store Skove brød han sig Vej. Der laa de aabne Pletter inde og lyste i Solen og lokkede ham som gyldne Fepaladser. Men kom han der, var det kun Sol paa Græs eller Sol paa Vand. Og op over Bjærge, hvis Toppe skinnede som Taarntinder af Sølv, steg han. Men stod han deroppe, var Taarnene Fjæld og det flimrende Sølv Is og Sne. Saa gik han der hen, hvor Storm og Uvejr rasede, og